

خیلواکی

استقلال

www.esteqlaal.net

سه شنبه ۰۲ مارچ ۲۰۲۱

فدراسیون فارو

په اروپا کی دمیشته افغانانو د ټولنو فدراسیون

فدراسیون سازمانهای افغان های مقیم اروپا

Federation of Afghan Resident Organizations in Europe

تبصره

چرا موافقتنامه دوحه بعوض صلح به ازدیاد خونریزی انجامید؟

به مناسبت یک سالگی موافقتنامه دوحه

۲۹ فبروری ۲۰۲۱

تصامیم صلح و جنگ در یک کشور مستقیماً بالای حقوق و سرنوشت انسانهای ساکن در آن کشور تأثیرات منفی یا مثبت دارد. به همین جهت ما افغانهای مقیم اروپا انکشافات در این زمینه را با دقت و نگرانی تعقیب میکنیم. امروز از امضای موافقتنامه امریکا-طالبان در دوحه یکسال میگذرد. دوطرف جنگ در ارزیابی تأثیرات این موافقتنامه بالای زندگی مردم افغانستان مواضع کاملاً متناقض دارند. برعکس موضع خوشبینانه طالبان، حکومت افغانستان بدین نظر است که این موافقتنامه به طالبان امتیازاتی زیادی داد و آنها را امیدوار به پیروزی نظامی ساخت. نظر مردم که از طریق مختلف بگوش ما میرسد دیگر خوشبینانه نیست. زیرا آنها طی سال گذشته و با وصف موافقتنامه دوحه بیشتر از ۹۰۰۰ کشته و زخمی داده اند و آتش بس در اجندای پیشنهادی طالبان برای مذاکره، ماده اخیر اجندا میباشد. بررسی واقعینانه تحولات یکسال گذشته در شهر ها و روستا های افغانستان نشان میدهد که این موافقتنامه صرفاً به ازدیاد جنگ و خونریزی انجامیده است. از حلقات دولتی شنیده میشود که حملات بهاری طالبان که آغاز آن دور نخواهد بود، به مراتب خشونتبار تر از

حملات بهار های گذشته خواهد بود. نظامیان حکومت هم به رسانه ها گفته اند که آماده دفاع اند. بیم آن میرود که خونریزی که اکثر قربانیان خود را از مردم غیرنظامی میگیرد، این بار ابعاد وسیع تر خواهد داشت. قرار بود حکومت جو بایدن این موافقتنامه را بررسی مجدد کند. با وصف موجودیت دیپلمات های واقع بین دموکرات چون ریان کراکسفر سابق امریکا در افغانستان امیدی به اصلاح اساسی در محتوی موافقتنامه متنازع فیه دوحه موجود نیست.

برگردیم به اینکه موافقتنامه دوحه نتوانست طرفهای افغانی را به رسیدن به یک راه حل کمک کند. از نظر فارو علت این ناکامی، محتوی طالبان پسند خود موافقتنامه و کوتاه بینی عنعنوی و پاکستان محوری سیاست های ایالات متحده در منطقه و بخصوص در مورد افغانستان است. این مشکلات راه پیروزی مذاکرات را با دشواری هائی که عبور از آن برای هیأت مذاکره کننده جانب دولت افغانستان، بس دشوار و در مواردی غیرقابل عبور، مواجه خواهد ساخت. دشواری های این توافقنامه را فارو در ماه می سال ۲۰۲۰، طی هشدارنامه ئی با کمیسیون اتحادیه اروپا شریک ساخته بود که اینک برخی از آنها را مختصراً بر می شمیریم:

1 - مذاکره با گروه جنگی ضد دولت افغانستان در غیاب نماینده این دولت مشکل اصلی این موافقتنامه است.

2 - تعهد به طالبان مبنی بر خروج نیروهای های نظامی امریکا در چوکات زمانی توافق شده از خاک افغانستان بدون اشاره به قرارداد استراتژیک یا حد اقل موافقت حکومت افغانستان، به معنی نادیده گرفتن حکومت افغانستان است. این امر تصادفی نبوده گام اول در واگذاری مجدد افغانستان به دست پاکستان است.

3 - دادن موقف رسمی و غیر واقعی به تحریک طالبان با پذیرش درج نام " امارت اسلامی افغانستان" در توافقنامه، به پافشاری طالبان بر احیای مجدد امارت یا دولت اسلامی میدان خواهد داد.

4 - واگذاری دولت سازی به طالبان در متن توافقنامه. این به معنی رضایت امریکا به اینست که طالبان بعوض نظام کنونی، دیکتاتوری مذهبی خود را با استناد به این عبارات بر حکومت فعلی تحمیل کنند.

5 - تجاوز در ساحة صلاحیت دولت افغانستان و تعهد رهائی همه زندانیان طالبان بدون مشروط ساختن رهائی زندانیان به رسیدن به حل سیاسی یا حد اقل پیشرفت قابل ملاحظه در مذاکرات. این

تعهد که صرفاً بر منافع سیاسی کوتاه مدت امریکا اتکا داشت، عناصر مهم دیگری چون قانون، عدالت و حقوق بشر را نادیده گرفت.

رهائی ۷۰۰۰ زندانی دیگر میتواند بحران کنونی را بسیار عمیق تر بسازد. قرار معلوم امریکا عملی شدن تعهداتش را بر دولت افغانستان با تهدید سیاسی و اقتصادی تحمیل کرده و میکند. «کمیته حقوق بشر فدراسیون سازمانهای افغانهای مقیم اروپا (فارو)»